

„Ingyen kaptatok, ingyen is adjátok.” (Mt 10,8)

Máté evangéliumában Jézus ezt kéri a „küldötteitől”. Ő személyesen találkozott az eltévelyedett és szenvedő emberiséggel. Megesett rajta a szíve, ezért akarja megsokszorozni az apostolok által az üdvösség művét, a gyógyítást, a szabadítást. Ők Jézus köré gyűlve hallgatták szavait és küldetést kaptak, célt nyert az életük. Elindultak, hogy tanúságot tegyenek Isten szeretetéről mindenkinek.

Vajon mit kaptak ők „ingyen”, amit viszonzniuk kellene? Az apostolok Jézus szavai, cselekedetei, döntései és egész élete által megtapasztalták Isten irgalmát. Gyöngeségeik és korlátaik ellenére megkapták a szeretet, a kölcsönös befogadás új törvényét, végül pedig azt az ajándékot, amelyet Isten minden embernek nyújt: saját magát, közelségét a mindennapok útján, és fényét a döntéseikben. Ez mérhetetlen nagy, viszonzhatatlan kincs, valóban „ingyen” kaptuk. Azért kapták az apostolok és a keresztyének, hogy ők is közvetítsék ezeket az ajándékokat azoknak, akikkel találkoznak.

„Ingyen kaptatok, ingyen is adjátok.”

Így írt erről Chiara Lubich 2006 októberében: „Jézus az egész evangéliumban arra szólít fel minket, hogy adjunk. Adjunk a szegényeknek, a kölcsönt kérőknek, enni az éhezőknek, még a köntösünket is. Viszonzást nem várva adjunk... Ő maga elsőként adott: egészséget a betegeknek, bocsánatot a bűnösöknek, életet mindannyiunknak. Az ösztönös, önző harácsolást Jézus a nagylelkűséggel, a saját igényeink elsőbbségét a másokra figyeléssel állítja szembe. A birtoklás kultúrájával szemben az adás kultúráját hangsúlyozza. [...]

Az e havi életige segít felfedezni minden cselekedetünk értékét, a házimunkától a kerti- vagy a műhelymunkáig, a hivatali ügyintézésről az iskolai teendőkhöz, a társadalmi, köz- és vallási felelősség vállalásáig. Minden figyelmes és segítőkész szolgálattá válhat. A szeretet új szemével találékonyan és nagylelkűen siethetünk mások szükségletei elé. Az ajándékok pedig körbejárnak, mert a szeretet szeretetet szül. Az öröm megsokszorozódik, mert »nagyobb boldogság adni, mint kapni.«” (ApCsel 20,35)

Vergence, egy kongói kislány meséli: „Éhesen mentem iskolába a barátnőmmel. Az úton találkoztam a bácsikámmal, aki adott pénzt zsömlére, de aztán megláttam egy nagyon szegény embert. Rögtön neki akartam adni a pénzt, de a barátnőm szerint gondoskodnom kell magamról. Arra gondoltam, hogy én másnap kapok enni, de vajon a szegény kap-e? Így odaadtam neki a zsömlére szánt pénzt, és nagy örömet éreztem a szívemben.”

„Ingyen kaptatok, ingyen is adjátok.”

Jézus és az evangélium logikája szerint mindig azért kapunk, hogy megosszuk, soha nem azért, hogy magunknak felhalmozzuk. Ez minket is a felismerésre hív: erőt, tehetséget, képességeket, anyagi javakat kaptunk, és használjuk mások szolgálatára.

Luigino Bruni közgazdász szerint „az ingyenesség [...] bármely tettünkre vonatkozhat. Ez nem „nem kerül semmibe”, épp ellenkezőleg. Az ingyenességnek nem nulla az értéke: végtelen nagy kincs, amelyre csak újabb ingyenességgel válaszolhatunk.” Az ingyenesség túlmutat a piaci, a fogyasztói és önző logikán, és megnyit a megosztás, a társas és testvéri kapcsolatok, az adás kultúrájára. A tapasztalat szerint az érdek nélküli szeretet igazi provokáció pozitív és meglepő következményekkel, mely tűzvészként terjed tova a társadalomban. Így történt ez a Fülöp-szigeteken is 1983 óta.

Akkor nagyon nehéz politikai-társadalmi viszonyok uralkodtak az országban. Egy csapat fiatal viszont megpróbált eredeti módon pozitív változást elérni: kinyitották a ruhásszekrényüket, és elővették a felesleget. Eladták a használatruha piacon, és az árából, szinte a semmiből, elindították a Bukas Palad („nyitott kéz”) nevű szociális központot. Ez az ige vezérelte őket, lett a mottójuk: »Ingyen kaptatok, ingyen is adjátok.« (Mt 10,8) A kezdeményezéshez orvosok is csatlakoztak felajánlva szaktudásukat, és sokan mások is megnyitották szívüket és otthonukat.

Így született és fejlődött ez a széleskörű társadalmi kezdeményezés a legszegényebbek javára, mely ma is működik az ország számos városában. Legnagyobb eredménye, hogy idővel maga a célcsoport vált saját felemelkedésének főszereplőjévé. Rátaláltak emberi méltóságukra. Tiszteletteljes, szolidáris kapcsolatokat építenek, példájukkal és odaadásukkal sokakat segítenek kiemelkedni a szegénységből és felelősséget vállalni egy újfajta együttélésben saját maguk, családjuk, lakóhelyük és közösségeik, valamint az egész világ javára.

Letizia Magri

forrás: fokolare.hu